सपत्नाकरणं प्रोक्तं यत्परस्यातिपीडनं ॥८०॥
समासः स्यात्समाहारः संक्षेपः संग्रहस्तथा ।
व्यासः प्रपंचो विस्तारः स च शब्दस्य विस्तरः ॥८१॥
उन्नं क्लिन्नं स्मृतं नुन्नं क्षिप्तं तुन्नं च पीडितं ।
पन्नं तु पतितं प्रोक्तं सन्नं शांतं च सूरिभिः ॥८२॥
न्यंचितं स्याद्धः क्षिप्तं क्षिप्तमूर्ध्वमुदंचितं ।
काचितं सज्जितं प्रोक्तं ह्रषितं गुंडितं स्मृतं ॥८३॥
विष्कंभः प्रतिबंधो विश्रंभः कथ्यते च विश्वासः ।
संमर्दः स्यात्परिमल उपमर्दो विप्रकारः स्यात् ॥८४॥
उपाधिर्धर्मचिंता स्यान्निःशोध्यमनवस्करः ।
कुप्रियं तु जघन्यं स्यान्निःशेषं न्यक्षमिष्यते ॥८५॥
अपकारो भवेद्द्रोहो दोष आदीनवो मतः ।
कषायं तुवरं प्रोक्तं सुरुंगा संधिरुच्यते ॥८६॥
असौम्यं यद्भवेच्चक्षुरचक्षुस्तत्प्रचक्षते ।
अवहित्थं च शब्दज्ञा आकारस्य निगूहनं ।८७॥
संस्तवः स्यात्परिचयः प्रसादः प्रणयः स्मृतः ।
प्रवारणं महादानं संकल्पः कर्ममानसं ॥८८॥
अनायासार्थकं फांटमंतर्गडु निरर्थकं ।
स्वाच्छंद्यं निर्निमित्तं च यदृच्छेत्यभिधीयते ॥८९॥
आद्यमादिममंत्यं स्यादंतिमं चाग्र्यमाग्रिमं ।